

Előfizetési árak:

Egész évre 10.- Ft
Félévre 5.-
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.-
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a várca-
házal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petít
sorokint 5 krjával
számítottak.

A föltételek.

Debreczen, január 18.

(K. Sz.) Az ellenzék pár napi vajudás után megállapította a maga békeföltételeit, fezeket a kormány tagjainak tudomására juttatta, — azután pedig lapjaiban fenhéjázón hirdette: abból a mit megállapítottunk, nem fogunk semmit sem engedni. És ezt „béketárgyalásnak“ szereti nevezni az ellenzék, sőt meri még támadni azokat is, akik az ilyen békekötésbe nem hajlandók belemenni. Csak a mi ellenzékünk megcsontosodott elfogultsága s az ország érdekei iránt való elvakultsága diktálhatott neki ilyen merően tarthatatlan felfogást.

Miről volt szó? Arról-e, hogy a harminczegy néhány ellenzéki honfi előtt kapituláljon a kormány, a többség, tehát az egész ország közvéleménye? Vagy arról-e, hogy a parlament pártok, az ország tekintélyének s anyagi érdekeinek meg alkotmányosságának a további pusztulástól való megkímélése végett, méltányos békét kössenek? Jól tessék megérteni t. ellenzék: méltányos békéről volt szó, kölesönös engedményekkel, hazafias önzetlenséggel, nem pedig arról, hogy egyszerűen az önök követeléseit akceptálja az ország! Nem arról volt szó, hogy egyszerűen az ellenzéki kívánságoknak

— melyek az obstrukciót okozták — most alávesse magát a kormány; de szó volt arról, hogy az ellenzék is, a kormány is legyen egyik másik kívánságáról az ország üdve kedveért.

Hát ha ennél a szándékos félreértésénél megmarad az ellenzék, akkor persze, hogy szó sem lehet a békéről. Báró Bánffy Dezső miniszterelnök kedden megérkezett Bécsből; előterjesztette az uralkodónak, — milyen feleletet szándékozik adni az ellenzék békeföltételeire s hogy a kormány részéről milyen föltételeket fog szabni. Az uralkodó — ujjabb jeléül annak — hogy milyen rendületlen bizalommal viseltetik br. Bánffy miniszterelnök iránt — teljes mértékben hozzájárult a miniszterelnök előterjesztéséhez. Miben állottak ezek az előterjesztések, módjában lett az ellenzéknek már szerdán tudnia, mert a miniszterelnök feleletét hivatalos formában fogja megkapni.

És a béke-kérdés csak ekkor lép komoly stádiumába; ekkor jön majd meg a felelet arra is, hogy állja-e az ellenzék a szavát, melyet akkor adott, mikor ígérte, hogy a maga részéről hazafiasan óhajtja a békét és ezt lehetségesnek tartja. Eddig persze az ellenzéknek más dolga a béketárgyalások során nem volt, mint szépen összeállítani, hogy ő mit kíván.

Nos hát ezt nem nagyon önfeláldozóan teljesítette az ellenzék, — mert a miután a három ellenzéki párt már jó ideje hiába epedezett, hol busan, hol haragosan, — azt mind bevette a „békeföltételeibe.“

A békekötésnek nehezebb és igazán a hazafiságra tartozó része majd most következik, mikor a kedves békebizottságnak megmondják majd, hogy a föltételek közül, melyekről kell lemondani, s milyen koncessziókat kell tenni az ellenfélnek, ha békét akarnak csakugyan.

Majd a mikor látjuk, hogy az ellenzék ezen a téren csakugyan tud olyan messze menni, amennyire most az ország érdekében kellene elmennie, — csak akkor fogjuk mi s fogja az ország klállítani nekik a bizonyítványt: hogy megtért, magába szállt és hazafiasan járt el az ország békesége s nyugalma érdekében. De mint máig, csak ott tartunk még: hogy az ellenzék nem békült, hanem — követelt sok mindent. Hogy már ebben a tényben is hazafiasság rejlik, azt senki sem foghatja rá az ellenzékre, ha csak nem — önmaga.

— **Országgyűlés.** A képviselőház tegnap ugyanazt a sivár, unalmas képet mutatta. A mult ülés jegyzőkönyve felolvasása után *Bolgár Ferencz, Hock János,*

TÁRCZA.

Himfy dalai.

— Szerző a darabjáról. —

Új mellém a kandallóhoz,
Fel van szítva melege,
Drámai sok vajudásról,
Im' halljad egy agg rege . . .

Ugy van — az én regém tulnyomólag vajudásokról szól, mert ez a darabom nem könnyen született.

Talán a tárgyban kereshetem az okát. Nem mozoghattam szabadon. Megkötöttek az adott viszonyok, a melyekhez alkalmazkodnom kellett.

De talán más is okozta; az, hogy nem jól fogtam meg a tárgyat mindjárt eleinte.

Ez a Kisfaludy-tárgy régóta foglalkoztatott. A Nemzeti Színház rendes Kisfaludy-estéiről jutott eszembe. Ezek az esték meglehetősen egyhanguak. Párt-ütők, Csalódások — Csalódások, Párt-ütők . . .

Francisque Sarcy egyik tanulságos tárczaezikkében olvastam, hogy Párisban

az ilyen emlékünnepek alkalmával mindig készítettnek valami kis avant-propost. — Egy költői apróságot az ünnepelet életéből vigat vagy szomorut, szépen kiesiszolt versekben. Az előzi meg a rendes darabot s így némileg változatossá teszi az afféle ünnepeket. Mért ne lehetne ezt a divatot nálunk meghonosítani? Itt van fiatal költőnemzedékünk; köztük akárhány tehetség és kiváló művésze a nyelvnek. Iratni kellene velük a Kisfaludy—Vörösmarty-féle emlékünnepekre apró darabokat az illető költők életéből.

Ezeket forgattam fejemben — így kezdtem a Kisfaludy témáról gondolkozni. Mindenekelőtt Kisfaludy Károlyról akartam volna egy kis apróságot írni: ha más érdeme nem is lett volna, tudom: Gyulay Pál atyamesterünknek örömet szereznek vele.

De Kisfaludy Károly életéből nem ragadott meg más momentum, mint az első magyar darabnak — a Tatárok Magyarországon első előadása Pesten. Annak a jelentőséges napnak izgalmai, az akkori maroknyi magyarságnak első életjeladás stb. . . stb. . . Ebből egy apróság

kitelnék. . . Csakhogy mindez nem ingerelt eléggé.

Annál jobban kezdett érdekelni Kisfaludy Sándor! Ennek az életében van valami kézzelfogható — egy szerelmi viszony, egy híressé vált szerelem . . . a magyar Petrarca szerelme a magyar Laurához . . . Elővettem mindent, a mit Kisfaludy Sándorról irtak . . . elővettem Himfy verseit . . . és többé nem tudtam a tárgytól megszabadulni.

Ingerelt a háttér is . . . a nemzeti ébredés lelkes korszaka s a környezet: a régi magyar társadalom, a táblabíróvilág, mely a régiebb darabok letüntével szintén letűnt a színpadról. Most föl lehetne eleveníteni.

De hát hogy fogjunk bele,

A történet csak annyit mond, hogy Kisfaludy Sándor szerelmes volt Szegedy Ignác alispán leányába, Rózába: összetűzött velea badacsonyi szüreten; elment a hadsereghez Olaszországba: francia fogságba került; a Provenceban megírta Himfy verseinek egy részét Róza utáni bánatában; aztán kiszabadulva a fogságból, a rajnai hadsereghez z tettek át, míg őt év

Wittmann János, Horánszky Nándor, Kubik Béla, Hentaller Lajos, Makkfalvy Géza a napirend előtt szólanı kivántak. De a ház egyikőjöknek se engedte meg. Ezért valamennyien külön külön névszerinti szavazást provokáltak arra nézve, hogy szólhatnak é? A tegnapi ülésről is négy névszerinti szavazás maradt el. Ma aztán ezekkel telt el az idő. Az ülés végére Pichler Győző, Buzáth Ferencz és Polónyi Géza interpellációkat jelentettek be.

Az ülés végén csakugyan előterjesztették az interpellációkat. Ugy Polónyi mint Pichler Neszmélyi Arthur hírlapíró ügyében interpellálták meg a belügyminisztert, — azt kérdezvén: van-e tudomása Perczel Dezsőnek arról a durva bántalmazásról, amelyben Neszmélyit, az „Egyetértés” munkatársát az államrendőrség a vasárnapi népgyűlésen ok nélkül részécsitette.

— **A tanácskozások.** Az *Esti Ujság* a következőket írja a helyzetről:

Bárminő szövegezést fogadják is el a kiegyezési pontnak, a kormány — mint értesülünk — nem kívánja ezt az ellenzék részéről engedményül tekinteni. Az, a mit a „béke áráként” a kormány követel, a hárszabályok alapos revíziója. Minden egyéb, a kormány nézete szerint, mellékes; ez a *conditio sine qua non*, mint a Bécsből visszaérkezett miniszterek egyike ma megjegyezte. S ebben a tekintetben Bánffy bárónak álláspontja teljes összhangzásban van a szabadelvű párt mind két árnyalatának, a béke és a további harc embereinek a fölfogásával. A különbség az utóbbiak közt csak annyi — igaz, hogy az adott viszonyok közt ez is lényeges, — hogy a béke emberei beérnek azoknak a hárszabályi rendelkezések módosításával, amelyek a kirívóbb visszaéléseknek tág kaput nyitnak, míg a háborús párt radikális változtatásokat kíván a hárszabályokon, egyebek közt az elnök diszkreczionális hatáskörének tetemes kiterjesztését, sőt oly intézkedéseket is, amelyek a legszigorubb elnöki határozatnak nyomában való végrehajtására is módot és eszközöket biztosítanak.

— Ily áron megkötjük a békét, e nélkül nincs kibontakozás, — jegyezte meg a tegnapi képviselőházi ülés után egy oly tekintélyes tagja a szabadelvű pártnak, a ki — köztudomás szerint — teljesen be van avatva a kormány terveibe.

— **A főrendiház ülése.** Mint legelőször jeleztük, ma a főrendiháznak ülése lesz, melyen a jelenlegi közjogi állapota az országnak s az erre vonatkozó politikai és parlamenti helyzet dolgában felszólalások lesznek. Ertesülésünk szerint a főrendiháznak számos tagja a késő esti órákban bizalmas tanácskozásra gyűlt össze, a melyen előzetesen is értekeztek a politikai helyzetről s ezzel szemben a főrendiház holnapi ülésében való magatartás dolgában. A főrendiház mai ülésében ily formán a politikai helyre vonatkozólag igen fontos, talán történelmi jelentőségű megnyilatkozások várhatók, amelyek iránt politikai körökben — a hol a készülétekről tudomással bírnak — nagy érdeklődést tanúsítanak annál is inkább, mert közjogi állásunk és alkotmányunk, valamint a történelmi jogfolytonosság kérdéseiben való állásfoglalás a főrendiháznak excellens hivatása. A jelen aktuális helyzetben a főrendiház tagjainak nagy többsége e hivatásnak különösen is érvényt akar szerezni.

— **Oszták képviselőházból.** A bejelentések közt van Funke és társai interpellációja ama rendelet tárgyában, mely szerint az oly nyomtatványok, amelyekről a postai szállítás jogát megvonják, a vasuton vagy gőzhajón való szállításból is ki vannak zárva. Ugyane képviselők interpellációt nyújtottak be a prágai német diákoknak a cseh diákok által való állítólagos bántalmazása miatt.

Vukovich és társai az új-zeelandi kormánynak az idegen munkások és bevándorlók ellen tett intézkedései tárgyában interpellál.

Az első névszerinti szavazás után Böhém névszerint való szavazást indítványoz egy kérvény fölött.

A szavazást megejtik.

Kaiser névszerint való szavazást indítványoz egy másik kérvény fölött, a melyet Schrammel képviselő nyújtott be. A szavazást megejtik.

Ezután ismét névszerinti szavazás következett Steiner képviselőnek amaz indítványa fölött, hogy vegyenek fel egy kérvényt a gyorsírói jegyzőkönyvbe.

Lemisch azt indítványozza, hogy függeszték fel az ülést két órára, hogy helyes névsorok lehessenek kéznél és e fölött névszerinti szavazást kíván, a mit meg is ejtenek. Lemisch indítványát 140 szavazattal 116 ellenében elvetették.

Az elnök kijelenti, hogy befejezi az ülést és a legközelebbi ülést esütörtökre tűzi ki. Napirend: a tegnapi napirend folytatása.

Kaiser kijelenti, hogy mindenekelőtt a miniszterek vád alá helyezéséről szóló indítványt kell elintézni és azt indítványozza, hogy az újonczozási javaslat tárgyalását utolsó helyen tűzzék napirendre.

Pergelt határozottan ellenzi a ház elé terjesztett napirendet és azt indítványozza, hogy a legközelebbi ülés napirendjére csupán a miniszterek vád alá helyezéséről szóló indítványt tűzzék ki.

Schönerer csatlakozik Pergelt indítványához.

Kaiser megjegyezteti saját indítványát Pergelt indítványával.

Erre Pergelt indítványát a ház 165 szavazattal 101 ellenében elvetette, mire az ülést bezárták.

A legközelebbi ülés esütörtökön lesz az ismert napirenddel.

— **Tanácskozások.** Bánffy Dezső br. miniszterelnök tegnap délután fogadta Szilágyi Dezső, Csáky Albin gróf és Andrassy Gyula gróf orsz. képviselőket, a kikkel közölte azokat az elveket, amelyeknek alapján a kormány a parlamenti helyzet orvoslását célzó tárgyalásokat folytatni hajlandó. A nevezett képviselők a közlötöket ad referendum vették. Az összejevetelt tekintettel arra, hogy báró Fejerváry Géza honvédelmi miniszter meghülés következtében szobájában kénytelen maradni, a honvédelmi miniszteriumban tartották, a hol az említett két miniszteren kívül Lukács László pénzügyminiszter is megjelent.

— **Asbóth János és válasziól.** Asbóth János, Sopronmegye nagymártoni kerületének néppárti programmal megválasztott képviselője, közelebbiről — mint tudvalevő dolog — a néppártból kilépett. Ki-

katonáskodás után ráunt a hadi szolgálatra, levélben kibékült Rózával, haza került és elvette. Aztán kiadta a „Keszergő szerelmet” névtelenül, a könyv rendkívüli sikert aratott, az egész ország érdeklődése lelkesedett rajta és szavalgatta. Érdekelte is az egész országot a nagy ismeretlen és az a nő, akit Liza név alatt megénekelt, — de csak a „Boldog szerelem” megjelentekor hullott le a lepel, csak akkor nevezte meg magát Kisfaludy Sándor.

Ez az anyag, melynek legnagyobb baja az volt, hogy Kisfaludy Sándor Európa egyik végében van, Róza a másikban és levélváltás útján békülnek ki.

S aztán rögtön feleségül veszi — minden küzdelem, minden fordulat, minden drámai bonyodalom nélkül! Oh költők! ha azt akarjátok, hogy szerelmeitekből szindarabokat lehessen készíteni, regényesebben járjatok el!

Megirtam tehát a darabot azon az alapon, hogy Róza nem méltó az emelkedett szellemű, hazafias, lelkes Kisfaludyhoz, — de később, a szerelem és főleg Himfy költeményeinek hatása alatt —

átváltozik, megtisztul és méltó párja lesz a nagy költőnek és hazafinak.

Kétszer is, háromszor is megirtam ezt a darabot, de be kellett látnom, hogy olyan oldalról nyultam a tárgyhoz, mely nem felel meg a tehetségemnek. Jellemdarab lett belőle, nagyon is komoly feladat, melyre nem éreztem magamban elégséges erőt.

Más alapra fektettem hát a darabot, olyanra, mely alkalmat nyújt apróbb bonyodalmakra, vig helyzetekre.

Megtaláltam ezt az alapot abban a körülményben, hogy Kisfaludy névtelenül adta ki a „Keszergő szerelmet” és hogy sokáig hiába találgatták úgy a szerzőt, mint az ideálját.

Eldobtam hát a hónapok munkáját és elkezdtem a darabot megírni az új alapra.

Csak az bántott még, hogy Kisfaludy Károlyt nem hozhatom be. Szerettem volna a két Kisfaludyt együtt szerepeltetni. Károlyt — mint vigjátéksínálót, a ki bátyjának szerelmi történetét intézi és elősegíti. De jó Isten! Károly 1800-ban

még csak 13 éves volt . . . Mit csináljak ezzel a gyerekekkel?

Pedig olyan jól esett volna, ha Gyulay Pálnak ezt az örömet is megszerelhetem!

Meg is kérdeztem, mit szól a gondolathoz?

Nagyon meg volt elégedve s miután egy kis anachronizmus büne alól feloldott, bele került végre Kisfaludy Károly a darabba.

A főjelenet, mely körül a darab forog, csakhamar megvolt. Kisfaludy Sándort szembeállítani Rózával — a mint neki a Himfy dalaít szavalja . . . ez szinte természetes . . . magától kínálkozik . . . De az az ötlet, hogy Himfy költeményeiből a legszebbeket végighintegtem a darabon, csak véletlenül jött. S nagy örömmre azt kezdtem tapasztalni, hogy Himfynek több verse jól beillik némely jelenetbe . . .

Darabom egyszerű szövetét gyöngyszemekkel hímézhettem végig.

Végre a darab elkészült . . . először . . . Aztán elkészült másodszer — harmadszor — negyedszer . . . De még se

lépésének okait Asbóth a napokban közölte választóival, kik e kilépését tudomásul vették s okait helyeselve a magukévé tették. Hogy a nagymártoni választók képviselőjük kilépését a néppártból helyeslőleg vették tudomásul, azért érdemel különös figyelmet, mert nyilvánvaló bizonyossága annak, hogy Sopronmegyében a néppárt e főfeszékében is kezdi az obstrukció az embereket meggyőzni arról, hogy a néppártot nem a nép igazi érdekeinek védelmezése, hanem egyszerűen hatalmi aspirációk vezetik.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

A Reichsráth üléséből.

Bécs, január 18. Az osztrák képviselőház ma kezdte meg újra tanácskozásait, — hiven eddigi multjához, — viharos jelenetek között. Funke képviselő a német szabadelvű-párt nevében az egész osztrák kormány vád alá helyezése iránt tett indítványt a költségvetés és a provizórium dolgában kiadott császári rendelet miatt. Már ez indítvány is nagy izgalmat keltett, amely ismétlődött akkor is, midőn a Ház elnöke Falkenhayn volt minisztert halála alkalmából kegyeletesen elparentálta, a német néppárt és haladó párt tagjai tüntetőleg kivonultak a teremből.

Egy osztrák herezeg halála.

Bécs, január 18. Lichtenstein Károly herezeg, az osztrák urak háza tagja, egyike az osztrák arisztokrácia leggazdagabb tagjainak, meghalt.

SZINHÁZ.

Színházi műsor:

Szurdán, január 18-án, („C“ bérletben)
A kis herezeg, operette 3 felvonásban.

Csütörtökön, január 19-én („A“ bérletben)
Hunyadi László, opera.

Pénteken, január 20-án, („B“ bérletben)
— ujdonságul — először: Himfy dalai,
Berczik Árpád vigjátéka.

Szombaton, január 21-én, („C“ bérletben)
Himfy dalai.

Vasárnap, január 22-én, délután 3 órakor
Az ördög mátkája, népszimű; este 7 1/2 órakor
Dobó Katicza, történeti énekes vigjáték.

* **Czigánybáró.** Kettős érdeklődésből gyűlt össze tegnap este az a kevés közönség a színházba. Strauss szép operettjét a „Czigánybáró“ adták, másik ok, az új tenorista bemutatkozása volt.

Horváth Miklós a színiakadémia végzett növendéke szerződöttesi czéliből lépett fel a Czigánybáróban. Barinkai Imre szerepét, ezt a hatalmas tenorszerepet választotta, hogy bemutatkozzék a debreczeni közönség előtt. Horváth Miksa, kit segédtenoristának óhajt Komjáthy szerződöttni, rokonszenves megjelenés. Még egészen kezdő színész, ki sokat küzd az iskolai modorossággal s a színpadon való magatartása is bizonytalan még. Hangja elég kellemes, de nagyon kis terjedelmű. Azzal a kis hanganyaggal sem tud úgy bánni, mint a hogy lehetne. Olyan nagy színpadon, mint a debreczeni, teljesen elvész, nem érvényesül, ha duettet énekel, akkor is elnyomja partnerének hangja az ő hangját, de mikor a kar is énekel, akkor meg éppen semmi sem hallható.

Játékán is meglátszik a kezdő színész. Azzal a bár csekély terjedelmű, de csinos, kellemes hanganyaggal talán kielégítheti más közönség igényeit, de a debreczeni közönségét aligha.

Thurzó Ilona Saffit énekelte. Ez force szerepe s ebben mutatkozott be a debreczeni közönség előtt. Elfogultság nélkül, szépen énekelte s minden egyes énekszámát érvényre emelte.

F. Kállay Lujza Cipra szerepét a tőle már megszokott igazi művészettel játszotta s énekszámával pedig valódi élvezetet nyújtott.

R. Serfőzy Zseni kis szerepében kedves volt s csinosan énekelte.

Sziklay Zsupánjával pompás alakítást mutatott s folytonos derűtségben tartotta a közönséget.

Locsarekné, Fenyeri, Mezey, Csáky kisebb szerepeikben hozzájárultak a jó, összevágó előadás sikeréhez, miben különben a „névtelen hősöknek“, a karnak is dicséretre méltó része volt.

* **Himfy dalai.** Berczik Árpádnak a fővárosban és a vidéken is nagy sikert aratott vigjátéka, Himfy dalai e hó 20-án pénteken kerül színre a debreczeni színpadon. — Mai lapunk tárczarovatában Berczik Árpádtól pompás tárczát közlünk, melyben a kiváló író elmondja, mily körülmények között született a Himfy dalai cz. vigjátéka.

Gyászrovat.

† **Elsner Henrik**, az Elsner és Glück cég főnöke, hirtelen elhunyt. A derék öreg ur halála az ismerősök körében mély részvétetet keltett.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

Január 21. Függetlenségi-kör bálja „Bika“ disztermében.

Január 21. Tüzlőtóbál „Margit“-fürdő disztermében.

Január 28. Jogász-táncszestély „Margit“-fürdő disztermében.

Január 28. Polgári-kör bálja „Bika“ disztermében.

Január 29. Az Iparos-kör táncvizsgálma az Arany-Bikában.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-kör jelmez-estélye a „Bika“ disztermében.

Február 1. A Filler-egylet tea-estélye a „Bika“ disztermében.

Február 4. A máv. altisztek táncvizsgálma az új műhelytelep csarnokában.

Február 25. Az izraelita jótékony nőegylet „debreczeni vásár“ mulatsága a „Bika“ disztermében.

Február 8. Első magyar asztal-társaság estélye az „Angol-Királynő“ helyiségében.

Február 11. Ács-íjűség dalkörének műkedvelő előadása a „Margit“-fürdő disztermében.

Táncmulatság. Január hó 22-én, vasárnap délután 2 órakor az „Aligálló“-ban táncmulatság lesz. Belépti-díj 30 kr.

voltam meglegedve. Magam se tudtam — miért.

Jó darabot írni nem lehet mindig, de addig dolgozni rajta, a mig legalább a saját lelkiismeretünket megnyugtadjuk — azt lehet.

Ilyenkor, nehéz órákban, el szoktam menni az én Rákosi Jenő barátomhoz. Az ő drámairól ösztöne rögtön belát a darab veséibe . . . Ugy volt most is.

Többek közt az ő tanácsának köszönheti Szalóky Péter, hogy Bay Annuskában olyan jó kis feleséget kapott. Szalóky elpottyant Rózától — de kárptálásban nem részesült. Ez a közönség izlését jól ismerő Rákosinak sehogyse volt inyére.

„Egy új alakot is kell bele vinned. Szalókynek okvetetlenül feleséghez kell jutni. Szaladgáljon végig a darabon egy jó kis gazdasszony-alak.“

— Köszönöm . . . köszönöm . . .

Csak most látom, hogy milyen hiányos lett volna a darab Annuska nélkül.

A véletlen úgy hozta, hogy azokban a napokban Pauler Gyula barátommal

találkoztam. Ő a badacsonyi dolgokban szaktekintély. Kérdezősködöm a vidék, a „Rózsakő“ után s ő elmondja, hogy ehhez a köhöz egy néphit is fűződik . . .

— Néphit, miféle néphit ?

— Egy legendaféle.

— Miféle legenda ?

— A melyk fiatal legény és leány arra a köre ül — háttal a Balatonnak — még abban az esztendőben jegyet vált.

Kicsibe mult, hogy Gyula barátomat meg nem öleltem. Hisz ez egy kész jelenet! Szalóky és Annuska arra a köre fognak ülni . . .

De teringettét! én egy diófáról is hallottam s azt akartam ide behozni . . .

Ama bizonyos diófa alatt írta meg Kisfaludy Sándor sok Himfy versét és úgy hallottam, a Kisfaludy család jegyespárai még manapság is e fa alatt fogadnak egymásnak örök hűséget.

Erre a fára szükségem volna . . . alája akarom állítani Sándort és Rózát — ott fogadjanak egymásnak örök hűséget . . .

De a kö is kellene — Szalóky és Annuska miatt . . .

Csakhogy a kő a hegy oldalában fenn van — a fa pedig a hegy aljában . . .

Nem tehettem mást — föl kellett a fát a hegyre vinnem. Mert a híres Rózsa követ csaknem hengerithettem le? Ez már mégis nagy merészség lett volna . . .

Igy aztán tíz havi szakadatlan munka után megszületett Himfy.

Érdemes volt e annyi fáradságra — azt itélje meg a közönség. Nekem érdeemes volt. Édes, boldog órákat köszönhetek neki . . . S ez elég!

Hogy is mondja az a nagy halhatatlan, a ki ott a Muzeum-felé filozóf nyugalommal végignézi a mi kis irodalmi vergődéseinken:

Verseimben van-e érdem,
Sohse bánom, sohse kérdelem,
Házi mécesem szelid fénye
Nem hajósok létreménye,
Mely világát hintse távol;
Elég, ha nekem világol.

Berczik Árpád.

Legujabb.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Országgyűlés.

A főrendiház ülése.

— Távirati értesítés. —

Budapest, január 18. (Érkezett 2 órakor.) A főrendiház ma d. e. 11 órakor Vay Béla gróf elnöklésével ülést tartott. A szabadelvű főrendek majdnem teljes számmal jelen voltak az ülésen. Az elnök mindjárt az ülés elején jelentést tesz a főrendiházhoz érkezett átiratokról, majd Ő Felsője köszönetét tolmácsolja abból az alkalomból, hogy a királyt a főrendek újévkor üdvözlötték.

Vasary Kolos hercegprimás volt az első szónok. Általános figyelem között és nagy csendben azt a kérdést intézi a kormányhoz, hajlandó-e a főrendiházat a beállott jelenlegi politikai helyzetről tájékoztatni.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök nyomban válaszolt. Feszült figyelemmel várták felszólalását. **A miniszterelnök kijelentette, hogy a korona bizalmát bíró kormány közt és a kisebbség közt a transactio folyamatban van, mely a hetek óta dúló ádáz obstrukciónak az ország nyugalma érdekében való megszüntetését célozza.**

A tárgyalások eredménye érdekében a jelenlegi pillanatot nem tartja alkalmasnak, hogy e tárgyról bővebben nyilatkozzék, **azonban biztosítja a főrendiházat, hogy a kormány mindent elkövet, hogy a többség jogait a kisebbség hatalmával szemben biztosítsa és hogy a gazdasági kiegyezés Ausztriával létrejöjjön. A transactio meghiusulása esetén a kormány tudni és ösmerni fogja a köteleességét,** de erről a harmadik programról egyelőre nem nyilatkozik.

Bánffy báró nyilatkozatát általános helyesléssel és éljenzéssel fogadta a főrendiház. A beszéd után gróf Széchenyi Imre benyújtotta a királyhoz intézendő felirati javaslatát, melyben Ő Felsőjétől a helyzet mielőbbi szanálását kéri. A felirati javaslatot aláírták többek között *Andrássy Aladár gróf, Desseffy Aurél gróf, Széchenyi Imre és Géza grófok, Majláth János gróf.*

Elnök a felirati javaslat tárgyalását a pénteki ülés napirendjére tűzte ki. Az ülés 12 órakor véget ért.

Koronás fők találkozója.

Budapest, január 18. (Érkezett 2 óra 59 perczkor.) Petervári tudósítás szerint a czár márczius hóban két hetet óhajt tölteni a Földközi tenger part vidékein, hol Faure elnöknek a látogatását fogadja. — Ugyancsak e tudósítás azt is jelzi, hogy Vilmos német császár ekkor szintén megátogatja a czárt.

Német katonai küldöttség a királynál.

Budapest, január 18. (Erk. d. u. 3 ó.) Bécsben ma fogadta Ő felsége német ezredének, a Ferencz-gránátosoknak, mely nem rég ünnepelte jubileumát, küldöttségét. A küldöttséget a Dreyfus pör híres szereplője, ki az egész titkot bírja, *Schvarcz koppen* ezredes vezette. Az ezredss tolmácsolta az ezred szerencsekívánatait, hódoló emlékiratot adott át a királynak. Ő felsége gránátosi ezredes ruhában, a fekete sasrenddel diszítve, rendkívül kegyesen fogadta a küldöttséget.

Krivány Aradon.

Budapest, január 18. (Érkezett 2 óra 1 perczkor.) Bécsből erős fedezet mellett ma reggel indították utnak Aradra a híres sikkasztót, Krivány Jánost. Krivány holnap reggel érkezik meg Aradra.

Freystaedler Flóra válópöre.

Budapest, január 16. (Erk. 2 ó. 50 p.) Freystaedler Flóra házasságát Splényi Árpáddal, a kuria ma végképp felbontotta.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos árak a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8-12 és d. u. 2-5 óráig tartatnak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárfelvételek felvilágosításokat hétköznapokon d. e. 9-11, d. u. 3-4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10-11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Sithoa“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. fővárosi jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10-12. Többi napokon d. e. 9-12-ig, d. u. 3-6-ig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11-12 óráig.

Famunkatánítás. A közügyesítő egyesület főreáliskola műhelyében d. u. 2-4 óráig Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

— **Személyi hír.** Degenfeld József gr. főispán tegnap este Budapestre a főrendiház ülésére utazott.

— **Nem lesz önkéntes iskola.** A honvédelmi m. kir. miniszter ma küldött leiratában értesítette Debreczen szabad kir. város közönségét, hogy a kért önkéntes iskolának Debreczenben való felállítását a közös hadügyminiszter *kizárólagosan katonai okokból nem teljesítheti.*

— **Jogász és tisztviselő-kör közgyűlése.** A „debreczeni jogász- és tisztviselő-kör“ folyó évi január 29 dik napján (vasárnap) délelőtt 10 órakor. saját helyiségeiben Lengyel Imre alelnök vezetése mellett évi rendes közgyűlést tartja. A közgyűlés tárgyai: Elnöki jelentés. A zárszámadás megvizsgálása. A jövő évi költség-

előirányzat megállapítása. Alapszabály módosítás. Esetleges indítványok tárgyalása. A kör tisztviselőinek, az igazgatóválasztmánynak és a számvizsgáló bizottságnak megválasztása.

— **Hadköteles tisztviselők névjegyzéke.** A m. kir. belügyminiszter körrendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz, melyben felhívja a hatóság első tisztviselőjét, hogy azon polgári alkalmazásban levő trsztviselek névjegyzékét, kik mozgósítás esetén állásukban meghagyandók lennének, — hozzá záros határidő alatt terjesszék fel. A körrendelet tegnap érkezett Debreczen városához s elintézés végett a katonaiügyi előadónak lett kiadva.

— **Utazási rendelet.** Az igazságügyminiszter rendeletet küldött a debreczeni törvényszéknek, melyben felhívta a bíróságokat, hogy hivatalos utazásokat csak a körülmények által teljesen indokolt esetekben tegyenek, mert többször előfordult, hogy nagy mérvű utazási költségektől a költségvetésileg erre megállapított tétel teljesen kimerült. Figyelmezteti továbbá a bíróságokat hogy az utazási számlákat kiállítás után számított legkevesebb 14 nap alatt a miniszteriumhoz terjesszék föl, mert különben azok érvényesíthetők nem lesznek.

— **Felhívás.** A Zion debreczeni bebegsegélyző egyesület választmánya az egyesület kötelekibe való belépést megkönnyíteni óhajtván, közhírré teszi, hogy mindazoknak, akik belépési szándékukat január 1-31 ig bezárólag az e célra szolgáló és az egyesület titkári hivatalánál (Piacutca 1903. sz. naponta délután 5-7 óra közt) díjmentesen kapható iv szabályszerű kiállítására és aláírására által bejelentik, az alapszabályszerűleg megállapított 3 frt felvételi díjat elengedi. — Beléphetnek mint rendes tagok 18-60 éves egyének. — Havi tagsági díj 1 forint, melyért a rendes tag családja betegség esetén ingyen orvos és gyógyszer mellett az alapszabályokban megállapított egyéb kedvezményeket is élvez. Bővebb felvilágosítással és alagszabálylyal készséggel szolgál az egyesület, hivatalos óra alatt. Debreczen, 1899. év január 1-én. A választmány.

— **Temetés.** Ma délelőtt temették el óriási részvét mellett Márton Imre köztisztviselőben álló ügyvéd nejét, Márton Imréné szül. Kövy Annát. A halottasház megtelt a részvevők sokaságával, a gyászszertartást *Wolafka* Nándor ez. püspök végezte nagy segédlettel, a meghatottság a köztisztviselőben álló urnő koporsójánál nagyon sokaknak esalt szemébe igaz könnyeket.

— **Hamis bor.** Vedródi Viktor dr. tanár ur a hamis borra vonatkozó hírekre azt a felvilágosítást adja, hogy arra nézve, hogy a bor természetes e vagy pedig hamisított a vegykezéssel állomást nem mondott véleményét, minthogy ezt K. N. az érdekelt borkereskedő nem is kívánta. A bizonyítvány, melyet K. N. a szerkesztőségben laikusok előtt mutatott fel csak arra vonatkozott, hogy mennyi benne a szesz és a vonat-anyag tartalom.

— **Elvetemült fiu.** Az elvetemültségnek ritka s talán példátlan esete történt tegnap este városunkban. Egy fiu, kiből minden emberi érzés kihalt, kést fogott apjára s megakarta ölni. Nagy János közműves segéd a lelketlen gyermek, ki tegnap délután hazatérve apja házába, apjával heves szóváltásba elegyedett. Az apa mindenképp csitította feldühödött fiát, az nem hallgatott reá, sőt még ingerlekenyebb volt, mikor apja feléje közeledett. A heves, izgatott szóváltás mindinkább fokozódott s Nagy János annyira

megfelekedett magáról, hogy előrántotta zsebkését és apjára rontott. Az öreg ember látva a veszélyt, birokra kelt fiával, miközben segítségért kiáltozott. Az apa minden erejét összeszedve védekezett fia ellen s a kegyetlen fiu ily módon nem sebezhetette meg öreg atyját. A segítségkiáltásokra a közelben lakók odasiettek s kiszabadították az öreg Nagyot a dühöngő fiu kezei közül. Ekkor látták csak, hogy a fiu keze véres. Dulakodás közben kezét a késsel súlyosan megsebezte. A rendőrség az elvetemült gaz fizkót letartóztatta.

— **A mindig udvarias ember.** Sokféle ember van: okos ember, ostoba ember, büszke és szerény ember, gazdag, szegény, faragatlan és udvarias ember. Mindenik fajtának töb alfaja van. Így az udvarias embernek alfaja: a mindig udvarias ember. A ki külön könyvbe fölírja, melyik ismerősének mikor van a nevenapja, a születésnapja: a ki számon tartja mindenkinek a címét, hogy minden lehető és lehetetlen alkalomkor gratuláljon; a ki tudja, melyik író mikor készül el a művével, a színész mikor tanul új szerepet, a festő mikor „teszi meg az utolsó ecsetvonásokat” és mindannyiszor siet őszinte öröme kinyilvánításával: az a mindig udvarias ember. Debreczenben is sok mindig udvarias ember van és ezek közül az egyik a minap megjárta. Megtudta, hogy X. színész, a vidék ünnepeit csillaga, a kit a mindig udvarias ember ismert, új szerepben lép föl és hallotta, hogy a helyi lap előre is nagy sikert jósolva, dicsőíti a színészt. A mindig udvarias ember azonnal elővette a jegyzőkönyvét és beleírta:

— Január 10. Gratulálni X-nek, mert új szerepben lép föl. A sikeri biztos. Üdvözölni.

A mindig udvarias ember ugyanis minden reggel megnézte a bejegyzések könyvét és az udvariasságnak arra a napra kiszabott munkáját pontosan elvégezte. Most is úgy tett és január 10-én elküldötte a gratuláló levelet, hogy 11-én korán reggel ő legyen az első, a ki az új nagy sikerhez — mert hiszen ebben nem kétkedhetett — gratulál. A posta elröpitette a levelet, a mindig udvarias ember pedig előre örült a kellemes meglepetésnek, melyet gratuláló levele fog kelteni. Történt pedig, hogy X. színész január 10-én megbetegedett. A kitűnő szerepben nem mutathatta be nagy művészetét, mert le kellett feküdnie és hideg borogatást kellett rakni a homlokára. A helyi lap nagy sajnálkozással jelentette másnap a változást, az ismerősök pedig siettek a beteghez részvéltatogatóst tenni és amikor éppen új borogatást raktak a beteg fejére, a mindig udvarias embernek ezt a levelét hozta a levélhordó:

Nagyságos Asszonyom! Örömmel értesülök arról, hogy ismét milyen nagy sikere volt. Művészetének, melynek mindig őszinte bámulója voltam, ez újabb, fényes bizonyítéka. Senki sem vette különben biztosabban, mint én, hogy ez a szerepe is kitűnően fog sikerülni. Adja Isten, hogy még több ilyen föllépése legyen. Szívvel gratulál őszinte igaz tisztelője . . .

A mindig udvarias ember csak harmadnap értesült arról, hogy mihez gratulált és azóta óvatosabb a gratuláló levelek küldözgetésében.

— **Mulatozás közben.** Kaszás István kőmives segéd a kőmives-sztrájk örömeire tegnap Fischer Simon korezmájában mulatott. Távozásakor észrevette, hogy 35 forint készpénze hiányzik. Jelentést tett a rendőrségnek, mely nyomozza hova lett s hogyan tűnt el Kaszás 35 forintja.

— **Testvérgyilkosság véletlenségből.** Könnyelmű, gyerekes vigyázatlanságból gyilkosság történt tegnap Krétás Tógyer tenkei oláh gazda házában. Mint a tudósítónk írja: Krétás Tógyer tizennyolc éves legényfia egy ócska, rozszant esőzpuskát vett pár liter pálinkáért valamelyik pajtásától. Nagy boldogan tért haza a fegyverrel, s nyomban hozzáfogott a javításához. Mikor úgy a hogy összefoldozta a régi szerszámot, megtöltötte a rozsdás csövet nyulsréttel, aztán az ablaksarokba állította. Este jöttek a cimborái, akiknek megakartá mutatni a fegyvert. Odanyult érte a sarokba, s ezenközben elesettent a ravasz, s roppant dördüléssel szóródtak szét a srétek, melyek a legény földön játszadó két kicsi testvérének a testébe furódtak. A négy éves kis fiu csak könnyebb sebet kapott a karján, a piczi, két esztendő leánygyerek azonban oly súlyosan sérült meg, hogy minden percében várható a halála. A vigyázatlan legény ellen megindították a vizsgálatot.

— **Rendelet a léghajózásról.** Tudvalevő dolog, hogy egyrészt a magyar és osztrák, másrészt a német kormány részéről létrejött megállapodás szerint, az osztrák-magyar léghajószteknek és kísérőinek az államhatárnak léghajóval való átlépése és a másik fél területén való leszállása kölcsönösen meg van engedve. A m. kir. belügyminiszternek az összes törvényhatóságokhoz leküldött körrendeletében a következőket rendeli el:

„Mindkét szerződő fél léghajós tisztjeinek részint saját védelmük, részint ellenőrzés és illetéktelen egyének által elkövethető visszaélések meggátlása végett felettes katonai hatóságuk által kiállított, öngazdálkodásra szolgáló okmányokkal kell birniok és az idegen területen való leszállást tartoznak az illetékes községi előjárásnál, melynek területén a leszállás történt, bejelenteni.”

A miniszter ezen rendeletét egyidejűleg az összes katonai parancsnokságoknak is megküldte, így a Debreczenben állomásozó összes katonai hatóságoknak is.

— **Menyasszony és vőlegény.** Napok óta nem látom az utcán azt a csinos, karesu, kis leányt, a ki boldogan simult egy magas, elegáns barna fiatal emberhez, mikor karonfogva végig sétáltak a főtéren.

Gyönyörűség volt őket nézni, ha így együtt haladtak. A boldogság tükröződött le arcukról, mosolyogtak, nevettek édesen boldogan . . .

Bosszantott, hogy néhány nap óta nem látam őket; megkérdeztem mindenkit mig olyanra akadtam, a ki tudott róluk. Attól hallottam egy párbeszéd elbeszélését. Ismeri őket nagyon jól, utoljára tegnapelőtt látta együtt a menyasszonyt és vőlegényt. Hallotta, hogy mit beszéltek.

— Ha a felesége leszek, — szólott a menyasszony — le kell mondani a kávéházba járásról.

— Szívesen — szólta a vőlegény.

— Le kell mondani a szivarozásról.

— Lemondok.

— Le kell mondani a barátairól.

— Lemondok.

— Le kell mondani az ivásról, a kártyáról, a kaszinóról.

— Lemondok.

— Nem sugja önnek édesem, szólta ismét a menyasszony, — hogy önnek még le kell mondani valamiről?

— De igen.

— Nos miről?

— Arról szép kicsikém, hogy magát — nőül vegyem.

— Látja, látja, — tette hozzá az én ismerősöm — azért nem látja ön napok óta azt a gerlepárt.

— **Krivány Aradon.** Talán már holnapután viszontlátja Arad városa Krivány Jánost. A hírhedt sikkasztót tudvalevőleg e hónap negyedikén itélték el Bécsben a hamis név használatáért tizennégy napra. Tehát ebből a kis preludeum-féle fogságából 18 án szabadul ki. A szerint, amint reggel vagy este kerül ki a börtönből, hozzászámítva még a kiadatásának hivatalos formaságait, holnapután vagy azután viszontlátja nagyuri életének színhelyét. Aradon érhető izgatottsággal várják a megérkezését. Az aradi királyi ügyészség már kijelölte számára a központi fogház 13-as számú földalatti csel-láját.

— **Adomány a népkönyh javára.** Dobray Józsefné lapunk kiadóhivatalához a népkönyh részére 2 frotot küldött.

— **Véres bíróválasztás** folyt le tegnap az aradmegyei Szent-Anna községben. A községi bíróválasztás 17 ére volt kitűzve. A hangulat a választók körében már napokkal ezelőtt harezias volt, mire a világi járás főszolgabírája is figyelmessé lön s a községbe még tegnap nagyobb számú csendőrséget rendelt. Az említett napon a község háza előtt már korán reggel nagy néptömeg csoportosult össze s midőn a bíróválasztás nyolc óraker megkezdődött s a község háza előtt a jelöltnek nevét kihirdette, a néptömeg, daczára a csendőrség erélyes intézkedésének, óriási lármában tört ki, majd a község házat megrohanta s azt, valamint magát a csendőrséget **közáporral és dörongokkal** ostromolta. miután a felbőszült néparadat a csendőrség figyelmeztetésére nem engedelmeskedett **az osztagparancsnok tüzet vezénvett**, mire a Kropatschek-fegyverekből több lövést tettek, a melyek ugyancsak sajnálataméltó pusztítást végeztek, mert a golyók **öttembert azonnal leterítették**, számosat pedig megsebeztek. Az esetet táviratilag bejelentették a budapesti csendőrkerületi parancsnokságnak, mely dr. Zandepiacomi Marzet százados-hadbíró Budapestről és Rónay Béla százados, aradi szárnyparancsokot, a helyszínére, a vizsgálat megejtésére utasította.

— **Ellopott leány.** Romantikus történetről értesíti lapunkat **derecskei** levelezőnk. A napokban ugyanis Kovács Imre derecskei lakos arról értesítette a főszolgabírószágot, hogy 10 éves **Teréz** leányát még november hónapban ellopta egy vándor kötéláncos társaság és kötéláncos nőnek neveli. A leányka, úgy látszik maga is beleegyezett a dologba, — mert mindig nagy hajlandóságot érezt a kalandor élet után és nem lehetetlen, hogy utánnaszökött a truppnak. Az apa most véletlenül arról értesült, hogy a napokban a glogováci rendőrség — eddig ismeretlen okból — letartóztatta ezt a kőborító komédiás társaságot. Ez alkalomból kifolyólag arra kéri a főszolgabírószágot, hogy vizsgálta meg az ügyet hivatalból és ha esetleg megtalálná a kötéláncosoknál az ellopott kis leánykát, a törvény erejénél fogva adassa vissza a szülői háznak. A főszolgabírószág ez értelemben meg is indította a vizsgálatot.

Szépségfürdők.

A híres szépasszonyok életében három korszakot lehet megkülönböztetni: a föltűnés, az uralkodás és a letűnés korszakát. Ez az ő élettörténetük dióhéjban. Majdnem mindannyian két ellenséggel állnak szünet nélkül hadilábon: az egyik az elhízás ellen, a másik az elsoványodás ellen folytat örökös harezot. Utóbbiaknak könnyebb munkájuk van, miután a természet mostohaságát miután, bizonyos szurrogatummokkal is lehet pótolni, illetőleg leplezni s ezenkívül módjukban áll testi fogyatkozásait evés és ivás által is helyreállítani. A kövéreknek azonban valószínűleg martíriumot kell elszenvedniök,

ha a további hizásuknak elejét akarják venni.

Mind a két ellentétes czél elérésénél nagy szerepe van a fürdőzésnek. Jelenleg Párisban a mézfürdő van divatban, mely az idomoknak kerekdedséget ad, tehát a sovány asszonyoknak tesz hasznos szolgálatot. Ninon de Lenelos, az örökké fiatal szépség, hozta divatba e különös kurát, a midőn észrevette, hogy bájainak gömbölydedége apadásnak indult. Beavattották azt állítják, hogy a siker meglepő volt. A szép Ninon az édes fürdőt rendszeren lefekvés előtt használta és utána nagyon edéseket álmódott. Bernhard Sarah, ki körülbelül félszázad óta ragadja el a világot művészetével és — karesuságával, örökös üdeségét a theának köszönheti, melyet a nagy művész az általános szokás ellenére külsőleg, t. i. fürdőzésre használ.

Minden fürdőzése néhány kiló legfinomabb theájába aerül az isteni Sárának. Sok vénülni nem akaró divathölgy a tejfürdőt tartja csalhatatlan óvszernek a bőr megránczosodása ellen, mióta az XIV Lajos király hirhedt kegyencznője, Pompadour asszony divatba hozta, ki abba rendszeren két font málnaszörpöt kevertetett. II. Katalin, az élvvágyó czárnő szintén tejfürdőt vett, még pedig, oly forrón, hogy senki más ki nem állhatta volna. A legkölségesebb szépítő fürdőt azonban Patti Adelina, a hirneves énekesnő szokta használni. A diva ugyanis a legfinomabb francia pezsgőben szokot lubiczkolni, mi annál csodálatosabb, mert a szép énekesnőről azt beszélik, hogy művészetét csak fukarsága mulja felül. Hiába, a hiuság a legerősebb szenvedély.

CSARNOK.

Az aranyhaju Ceres.

(Történeti vázlat)

Irta: Táberi Róbert.

II. Frigyes megverte ugyan több ízben a franciaikat, de a francia szellem ellen soha sem folytatott háborút. Sőt ellenkezőleg! Ahol csak lehetett, dédelgette és ápolgatta a muzsáknak ezen csintalan gyermekét, francia tudósokat hívott udvarába, francia költőkkel társalgott legszívesebben és párisi illattal javította azon dohány szagu légkört, melyet szigoru atyja teremtett körülötte. Valamint Frigyes a pipának volt ellensége, ugy nem kedvelte a német nehézkességet, a porosz ridegséget sem, s így történt, hogy a német egységnek első alapítója minden volt inkább, sem mint német! Sanssouciiban csak a francia szó volt napirenden, maga a király soha sem vitte annyira, hogy kifogástalan német-séggel élhetett volna. A hátramaradt ediktumok hemzsegnék a nyelvtan elleni vétségektől a legutolsó gymnazista is átallaná mai nappal magáénak nevezni azon nyelvtani botlásokat, melyek a legnagyobb porosz király irányát és társalgását fűszerezték. Valtaine volt az udvar bálványa, a szegény lipcei tanár, az isteni félelem és jó erkölcsben uszó Gellertre nem jutott egyéb, mint az udvarnak gunyja és a királynak félig megvető, félig tréfás szánakozása.

„Jó ember”, ez volt a czime, mi a berlini szójárásbau még mai nappal is oly egyént jelent, kit a gondviselés az észbeli adományoknak nem valami nagy feleslegével áldott meg.

Nagy Frigyes egyoldalú volt, mint minden nagy hatalmas egyéniség. Minden élénksége daczára hiányzott szellemi életéből a szingazdság, minden szabadságszeretete mellett nagyobb zsarnok volt apjánál, a hirhedt katonakirálynál, kinek egyedüli fegyvere a káplár bot vala. Erőhatalommal akarta lassu gondolkodás és nehézkés cselekvéshez

szokott alattvalóit a gyors felfogásra idomítani. Ajtót és ablakot nyitott azon bódító fluidumnak, mely Párisból a világot elárasztotta.

Mintha a szellemi fejlődést vegyi processus utján lehetne létrehozni, mintha a türelmes vasból pusztá akaratra erejével könnyelmű higanyt lehetne teremteni! A jó vas ugyan belejutott a tisztító tűzbe, de ez mit sem változtatott eredeti természetén. Legfőbb csak olyasmivel ismerkedett meg nagyobb mértékben, mi eddig csak szórványosan volt rajta észlelhető; az emésztő, tarkító, de koránt sem edző rozsdával.

Frigyes uralkodásának végső éveiben Berlin volt a század második városa — ledérség tekintetében. A férfiakból hiányzott a komoly törekvés, a női nem nem ismert egyéb életezelt a frivol szeretkezésnél. A családi szentélybe behullott a métely. Durvábban, mint Párisban és kevesebb könnyedséggel, de annál mohóbban üritették itt a tisztátalan élvezetek poharát. A király maga is uszott néha az áramlattal, a mennyiben szemét hunyt környezetének csinyeihez. Nem bánta csak a mámor ne legyen túlságosan hosszantartó. Moralis elveit Machionellitől kölcsönözte, az egész Európából száműzött jezuitáknak saját országában adott menhelyet. Bizonyára azért, mivel egyetértett velük azon államalapító elvben, hogy „a czél szentesíti az eszközt.”

Midőn Frigyes 1786-ban örök nyugalomra tért az utolsó korlát is lehullott, mely eddig némi félelembe tartotta fogva azokat, kik a „roi soleil” és XV. Lajos udvarának szokásait akarták Berlinben meghonosítani. A fiatal király, II. Frigyes Vilmos azon természetek egyike volt, kikben nem tudni mi nagyobb; az élvvágy-e avagy a könnyelmű gondtalanság? Egyetlen közös vonásban sem egyezett meg nagy elődjével. Ha ez külsejére szikár természetű, sovány és hustalan volt, ugy II. Frigyes Vilmosban már első látásra is fel volt fedezhető a hasonlatosság a sülyedő román császárság imperátorjaival. Husos arcczal jött a világra, vonásaiban a sóvár élvvágy ütött tanyát. Mozdulatjai feszélytelenséget árultak el, mely azonban nem az izmok edzettségében, mint inkább a könnyelmű hebe-hurgyaságban lelte forrását. Szemei nagyok voltak és erősen fényesek, de ezen fény mindig bizonyos nedves ködben uszott. Ajkai husosak, álla erősen előre hajló, beszéde majd könyved és szellemes, majd ismét szakadozott és nehézkés. Nem volt nagy hajlama a munkára, de ha neki fogott a dologhoz, rövid néhány óra alatt ugyanannyit végzett, mint mások a kétszeres időben sem. A nőkkel szemben fiatalabb éveiben félnék és epedő volt, később megvetette őket. Nem szerette a nagy szenvedélyeket, de különösen a tartós viszonyoknak volt ellensége. Nem, mint a pillangó, mely virágtól virághoz repked és mindenütt csak belekóstol a kehely mézébe, de mint az örökké ittas kezeli a poharat, ugy járt ő el a szerelemben.

(Folyt. köv.)

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Fordította: Váradi Ödön. —

(Folytatás.) 67.

— Sajnos, ezzel nem szolgálhatok, de azt hiszem, a szükséges czímet megtudhatná barátnéjától.

— Melyik barátnéjától?

— Mrs. Hurstól.

— Mrs. Hurstól? E név ismeretlen előtttem.

— Lehetséges, — mondá nevetve a

bankigazgató. Talán Sir Henry egy barátjánője. 50.000 frt van nálam utalványozva számára.

— Mrs. Hurst részére?

— Igen.

— Lady Miriám kívánságára?

A bankigazgató igenlőleg intett.

— Hogy van Mrs. Hurst lakezime?

— kérdé Mr. Ravel, mialatt kezdé sejteni a valót.

— E czímmel két óra mulva szolgálhatok.

— Ez által nagy szivességet tesz nekem s ha még megígéri, hogy Miriám látogatásáról vagy Mrs. Hurst lakásáról más előtt, mint Sir Henry előtt mitsem szól, ezzel különösen lekötelez.

— Tudja mi nálunk a szokás Mr. Ravel. A bizalommal, melylyel megtisztelnek — nem szabad visszaélnünk.

— Tehát két óra alatt megtudhatom a kívánt czímet?

— Igen a lehető leggyorsabban fogom tudomására juttatni.

— Két óra mulva újra visszajövök, mondá Archie s elhagyta a banküzletet.

Archie nek még volt két óra ideje s ez időt azzal töltötte el, hogy Regentstreet és a Lendon és Lambeth-bank között ide-oda járkált azon reményben, hogy Miriámmal találkozik.

E remény nem teljesült; de a mikor visszajött a banküzletbe, már tudták vele a kívánt czímet.

Lady Miriámot nem tudhatták meg, de Mrs. Hurste meg volt s lakezime ez volt.

„Ecclesbaurne Ferrea, Sout Belgravia. 17. sz.”

Archie azonnal kocsit fogadott, azo elment a megnevezett utcáig s körülbelül száz lépéssel a 17. számú ház előtt kiszállt.

Az első ember, akire tekintett, mialatt kocsiját kifizette, egy férfi volt, kibemazonnal James Millerre ismert.

Ez lassan járkált fel s lefelé, mintha valakire várna.

Egy sétatálcával játszadozott és cigarettázott.

Azt hitte, hogy elegáns öltözete teljesen felismerhetetlenné tette.

Archie lassan és óvatosan, mint valami vadász, ment az utcán a tulsó oldalra s megtordult.

A mint így James Millerrel találkozott, Miller érzé, hogy egy erős kéz vállon ragadja.

Megfordult s aztán megváltozott hangon mondá:

— Ön valószínűleg félre ismer, uram?

— Nem, nagyon jól ismerlek, — viszonzá Archie hidegnek. Vedd le szemüveged fizkó és beszélj velem illendően.

— Nem tudom, mit akar tőlem — viszonzá James Miller, szándékozván magára vett szerepét minél jobban eljátszani. Nem jut eszembe, hogy őnt valaha láttam volna. Itt van névjegyem s örvendeni fogok, ha ön is ideadja az önt. Azt hiszem, kölcsönösen magyarázatokra van szükségünk.

Archie a névjegyet nevetve elvette. Ez finom kiállítású volt s e feliratot viselte: Jervis Milwood kapitány.

— Ez tehát az ön neve? — kérdé Archie.

— Igen.

Archie gunyos udvariassággal kalapot emelt s mondá:

— Akkor bocsánatot kérek. Azt hittem, ez új urának a neve. En őnt egy gazficzkónak néztem, a kit figyelemmel akartam kísértetni, mert elesente vadászostoromat.

— Valóban?

— Igen és ön feltűnően hasonlít e fizkóhoz s beszéde és egész megjelenése annyira elütő egy gentlemantól, hogy én,

ha ön elegendőleg nem bizonyítja előttem kilétét, segélyül vagyok kénytelen hívni azon rendőrt, a ki átellenben néz reánk.

James Miller látta, hogy hiába való volna Mr. Ravelt tovább is áztatni. — A vád, hogy ellopta a vadászostort, ez olyan meglepően hatott reá, hogy szólni se tudott.

— Nem látom be, — dadogá fájdalmas hangon, — miért bánik így velem, Mr. Ravel. Ha az ember kissé jobb viszonyok közzé kerül és más nevet használ, ebben nincs semmi megróni való.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

A háziipar.

Felolvasta a budapesti iparegyesületben:

Báró Dániel Erőné.

A társadalom nagyon szívesen foglalkozik nálunk, de másutt is a nép jólétének előmozdításával s majdnem általános lesz a jelszó, hogy óvjuk meg a népet a közelszegényedéstől. Ebben közreműködni mindenkinek hazafiú vagy honleányi kötelessége. Természetes, hogy az orvoslás eszközei nemcsak a műveltebb és vagyonosabb osztályok kezében, hanem magának a népnek kezében is vannak. Ezért kell tehát első sorban a figyelmet a nép munkaerejének és tehetségének értékesítésére fordítani. Így részesült a háziipar különös gondozásban, mert ez, ha nem is egyedül, de egyik főeszköz arra, hogy általa a nép jövedelmi forrásait gyarapítsuk, megélhetését biztosítsuk, állandó foglalkoztatás által erkölcsét is nemcsak bitsük s így anyagi és erkölcsi jólétének alapjait biztosítani segítsünk.

Igen üdvös tehát az Országos Iparegyesület háziipari szakosztályának törekvése, mely rendes és állandó keresetforrásává kívánja nevelni a háziipart, hogy ez az ország minden vidékén eszköz legyen a tisztességes megélhetésre, esetleg vagyonszerzésre, különösen pedig a közelszegényedés megszüntetésére és részben a tömeges kivándorlás elkerülésére.

Hazánknak legtöbb vidékén van a háziiparnak fontos hivatása. Erdélyben mindkét nembeli munkaerő — nem lévén megfelelő foglalkozást, — kelet felé vándorol; a felvidéken a természet mostohasága utálja a népet hasznos mellékfoglalkozásra s mert ilyen nem akad, sokan Amerikában keresik és találják meg az itthon hiányzó munkát. Végül az Alföldön a köznépet azért kell háziiparra szorítani, hogy az ne csak az év egy részében dolgozzék és termeljen. Oda kellene törekedni, hogy a földműves népnek télen is legyen hasznos foglalkozása s hogy megértessük vele, miképp becsületes munkával nemcsak a családját kell fenntartania, hanem esetleg — egy pár forint félretételével — a jövőről is gondoskodni.

Ez alkalommal a tisztelt háziipari szakosztály fölhívására csakis a torontál-megyei háziiparral kívánok foglalkozni s miután e megye készítményei kerülnek ma bemutatásra, hogy ezeket érdem szerint méltányolhassuk, a következőket kívánom előrebocsátani:

A torontáli nép readkivül szereti a házi és gépipart. A nők napestig türelmesen görnyednek a himzőkeret vagy a szövőszék mellett. S ha munkájuk sikerül, ők gyönyörködnek benne a legjobban. A nép mohón keresi a munkát. Kézi ügyessége bámulatos. Öregék és ifjak gyorsan tanulják meg a komplikáltabb dolgokat is s kedvvel, ügyességgel végzik munkájukat.

Ósi foglalkozása a szövés és himzés. Megfontja a gyapjút éppen úgy, mint a kendert.

A gyapjuból szövö a tylineceket, nemkülönben a férfi ruházatához szükséges kelmét. A kender szálai igen durvák s így az abból készült vásznat csakis a háztartásban előforduló egyszerűbb darabokra használja.

A szerb vászon név alatt ismeretes kelme már jóval finomabb és a fehérnemű készítésénél számításba vehető.

Himeznek arannyal, selyemmel és pamuttal egyaránt. Jelenleg ez a legelterjedtebb iparág nálunk.

A keresetképeség ma aránylag még igen csekély, mert a megye határán túl csak annyit tud a közönség, hogy Torontálban szép szőnyegetek szőnek, de ezek ma még drágák és mert a vevőközönség a nép, s általában minden vidék háziiparát csak fényűzési cikknek tekinti, a melyből jórészt csak mutatónak tartogat egy-egy tárgyat.

Pedig könnyű volna a közönséget fölvilágosítani, hogy a torontáli szőnyegek, tekintve szépségüket és tartósságukat, korántsem drágák. Hiszen maholnap már müipari jelentősége is lesz a torontáli szőnyegnek, melyet a nép azelőtt csak házi használatra készített.

Kissé rendszeresebb figyelemben csak mintegy 17 év óta részesülnek a torontáli szőnyegek, a mikor — közvetlenül az 1881-iki nőiparkiallítás után — Kovalszki Sarolta fölkarolta a szőnyegszövés rendszeresítését és fejlesztését s kiaknázni kezdte a nép parlagon heverő képességeit. Akkortájt Nagy Beeskereken is létesítettek szőnyegszövő iskolát, majd szőnyeggyárat, mely azonban nem tudott sikereket elérni.

Az eleméri házi szőnyegszövés azonban fokról-fokra fejlődött, minden kiállítás után jobban pártolta őket a közönség is. Jobb minták, jó anyag kiosztása, a festés tökéletesítése után a házi szőnyegszövés igen szép fokra fejlődött, mint az a mai bemutatás alkalmából is ki fog tűnni, a mikor a feltűnést keltett svéd minták igazán meglepő utánzásait vizsgáljuk.

De figyelemreméltók a himzések, szerb vásznak és egyéb háziipar-készítmények is, melyek mind arról tesznek tanúságot, hogy a nép nagyon szeret dolgozni s hogy modern használati cikkek előállítására helyezi a fősúlyt. Egyes cikkekben határozott tultermelés is jelentkezik.

A nép ügyességének és szorgalmának e mutatványai méltók a közönség fölkarolására.

A társadalomnak két irányban volna hivatása a háziipar fölkarolása körül. Mindenekelőtt komoly figyelmet kellene fordítani vidékenkint az egyes házi iparágakra, jó minták, jó anyag kiosztása által a népet törekvésében támogatni és lelkiismeretes közvetítők vagy munkaházak által a nép készítményeit rendszeresen kellene terjeszteni a belföldön, úgy mint — esetleg — külföldön is, a mire nézve a legutóbbi londoni kísérlet igen biztató lehet. Mindezekre nézve az utakat és módokat kijelölni, a háziipari szakosztály lehet hivatott.

Másik feladata a társadalomnak az volna, hogy a háziipar szebb termékeit szalonképesé tegye és általános terjesztésen közreműködjék. Ebben a kezdeményezés szerepe a hölgyeket illeti, akiknek jó érzéke és finom ízlése csakhamar föl fogja ismerni, mely cikkek alkalmasak szalon vagy a ház díszítésére s a kiknek jó szíve bizonyára örömet fog vállalkozni a nemes példaadásra és az üdvös propagandára.

Hiszen a nép jólétét mozdítjuk elő minden kis áldozattal, melyet ez ügy érdekében hozunk. A munka, fáradtság és áldozat pedig, melyet a népies háziipar föllendítésére fordítunk, kedves lesz Isten és ember előtt egyaránt.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1899. január hó 18-án.

Államadósság:

Magyar aranyjáradék 4% —	119.75	120.25
" vasuti beruházási köt. 4 1/2% —	120.—	121.—
" koronajáradék 4% —	97.90	98.40
" regále vált. köt. 4 1/2% —	100.75	101.50
Osztrák aranyjáradék 4% —	120.30	120.80
Egységes államkötvény 4 1/2% —	101.25	101.75
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	138.50	139.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény —	392.—	392.25
Osztrák hitelbank részvény —	360.80	361.—
Magyaripar- és keresk. bank. r.	101.50	102.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	121.—	122.—
" " " " 3%-os	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	121.75	122.75
Magyar vörös keresetsorsjegy	11.—	11.50
Osztrák " " " "	20.—	20.50
Olasz " " " "	11.60	12.—
Bazilika sorsjegy — — —	6.60	7.—
Jó-sziv " " " "	3.80	4.20

Pénznekem:

Cs. és kir. arany — — —	5.68	5.77
20 márkás arany — — —	11.79	11.83
20 frankos arany — — —	9.55	9.59
1 Sovereigns — — —	12.04	12.08

Budapesti gabonatózsde.

I. Készáru-üzlet.

1899. január 17 én.

A forgalom ma ismét nehézkes volt. A malmok nem vehetnek, mert a lisztüzlet még folyton pang, a buzatulajdonosok pedig lesik a javulást, mely napról-napra várat magára. Minthogy 6000 mm. kelt el 5 krral olcsóbb áron.

Rozs 5 krral olcsóbb lett.

Árpá valamivel javult a kereslet.

Tengeri csekély forgalom mellett változatlan.

Eladatott:

Buza, Tiszavidéki, 300 mm. 79 k. 10:45 forinton, 200 mm. 79:5 k. 10:45 forinton, 100 mm. 79 k. 10:45 forinton, 100 mm. 78 k. 10:35 frton, 100 mm. 77 k. 10:35 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Ma az árak a szerint változtak, amint néhány ezer mázsára vevő, avagy eladó volt. Végeredményben az árak mégis tartották magukat. Az árak alakulása most kizárólag attól függ, hogy a malmok képesek lesznek-e a jelenlegi redukált üzemet főtartani.

Hivatalos záróárfolyamok. Déli 1 órákor az árfolyamjegyző bizottság a következő hivatalos záró árfolyamokat állapította meg:

Buza márcziusra	9.46 — 9.47
" " " " " " " "	9.32 — 9.33
Rozs márcziusra	7.91 — 7.92
Tengeri 1899. májusra	4.85 — 4.86
Zab 1899. márcziusra	5.76 — 5.78
Repeze augusztusra	12.10 — 12.20

Délután 4 1/2 órákor zárlat:

Buza márcziusra	9.48 — 9.49
" " " " " " " "	9.34 — 9.35
Rozs márcziusra	7.95 — 7.96
Zab márcziusra	5.78 — 5.79
Tengeri májusra	4.86 — 4.87
Repeze szeptemberre	12.10 — 12.20

Kiadó és iaptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Fővárosi szerkesztőségünk:

(szerkesztő: Kéry Gyula)

Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.

Telefon: 59—14.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

Folyó szám 109. Bérlet 90-ik szám „C”

Ma, szerdán, 1898. január 18-án.

A kis herceg.

Operette 3. felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Raul de Partheuay herceg	Kaposi J.
Montlandry a herceg	Mezei A.
Frimousse nevelői	Sziklai M.
De Navailles	Makrai D.
De Montchevriér	Tóth L.
De Jaunouville	Lendvay Ö.
De Mérignac	Marosi S.
De Pontgrivard	Palfi B.
Diana De Chateau-Lansac nő-növeldei igazgatónő	Locsarekné.
Blanche De Parthenay, hercegnő	R. Serfőzy Zs.

Tölgyfa-szőlőkaró

eze 14, 16 és 18 forintjával
itt helyben
kapható és megrendelhető

Gaiger Emilnél

Arany János (Kádas)-utca 16. sz.

Ugyszintén mindenféle száraz és jó minőségű tűzifa
ölenként és felvágva mázsánként

Hidvéger Mikály

tűzifa-raktárában.



Vasuti menetrend.

Érvényes 1898. október hó 1-től.

Sz. v.	Gy. v.	Ty. sz.	Sz. v.	Sz. v.	Ty. sz.	Állomások.	Ty. sz.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.
1708	1702	1754	1706	1710	1742		1711	1709	1707	1723	1713	1708	1705
I-III.	I-III.	II-III.	I-III.	I-III.	II-III.		II-III.	I-III.	I-III.	I-III.	II-III.	I-III.	I-III.
9.15	2.15		7.05	4.06	6.05	ind. Budapest k. p. u.	érk.		5.45	6.20		1.50	8.10
2.29	6.00		1.31	4.06	6.05	ind. Püspök-Ladány	érk.	5.13	9.45	11.28	1.28	9.48	1.45
3.36	6.50		2.40	5.14	7.40	érk. Debreczen	ind.	3.37	8.15	10.27	12.00	9.01	12.36
5.18	8.20			6.42	9.42	érk. Nyíregyháza	ind.		6.46	6.46		6.41	10.55
6.58				8.52	11.26	érk. Szerecs	ind.		5.13	5.13		5.09	9.67
7.07	10.30			8.52	8.52	érk. Bod-Szt-Mihály	ind.		8.25	3.25		6.30	9.67
6.58						érk. Nagy-Léta-Vértes	ind.					6.35	
6.15						ind. Füzesthonny	érk.					7.51	8.54
	11.35					ind. Debreczen	érk.		6.54	10.12		6.36	8.13
3.56	6.55	8.20	3.00	5.22		érk. Fomhalyfalva	ind.		5.35	9.14		6.36	8.13
4.54	7.18	9.47	4.01	6.35		érk. Nagybány	ind.			5.40		6.50	8.13
9.09			8.21			érk. Szatmár	ind.					9.09	10.17
		5.49				ind. Érmihályfalva	érk.		9.09	9.06		6.22	8.12
5.10	7.39	9.59	4.11	6.58		érk. Nagy-Károly	ind.		4.05	8.15		5.18	7.41
6.03	8.14	11.15	5.04	8.15		érk. Zilah	ind.					6.22	8.12
			10.17			ind. Nagy-Károly	érk.					6.22	8.12
	3.01	3.01				érk. Gyvács	ind.					6.22	8.12
6.11	8.16	11.25	5.14	8.30		ind. Szatmár	érk.					6.22	8.12
6.39	8.34	12.04	5.41	9.04		érk. Királyháza	ind.					6.22	8.12
6.49	8.35	12.05	5.42	9.09		ind. Bátor	érk.					6.22	8.12
7.08	8.58	12.46	6.11	9.50		ind. Királyháza	érk.					6.22	8.12
10.41			10.22			érk. Taraczköz	ind.					6.22	8.12
3.25				5.50		érk. M.-Sziget	ind.					6.22	8.12
4.10						érk. Akna-Szatmár	ind.					6.22	8.12
9.22			11.09			érk. Kis-Bocskó	ind.					6.22	8.12
7.18	8.59		6.23	11.49		ind. M.-Sziget	érk.					6.22	8.12
8.27	9.51	Sz. v.	7.36	1.10		ind. Sziget-Kamara	érk.					6.22	8.12
10.28		1712	9.52	4.42		ind. Nagy-Bocskó	érk.					6.22	8.12
6.55		I-III.	5.30	2.57		ind. Kis-Bocskó	ind.					6.22	8.12
8.49	9.58	Sz. v.	7.48	4.52		ind. Kőrömező	érk.					6.22	8.12
10.14		I-III.	9.14	6.18								6.22	8.12
10.15			9.15	6.19								6.22	8.12
10.50	11.25	7.20	9.50	6.50								6.22	8.12
			2.26									6.22	8.12
V. v.	V. v.	V. v.	V. v.	V. v.								6.22	8.12
1728	5612.		5614	1726.								6.22	8.12
I-III.	I-III.		I-III.	I-III.								6.22	8.12
11.50	7.10		4.00	10.00		ind. M.-Sziget	érk.					6.22	8.12
11.57	7.17		4.07	10.07		ind. Sziget-Kamara	érk.					6.22	8.12
11.58	7.22		4.12	10.08		ind. Nagy-Bocskó	érk.					6.22	8.12
12.39	7.58		4.48	10.38		ind. Kis-Bocskó	érk.					6.22	8.12
12.31	8.06		4.53	10.39		ind. Kőrömező	érk.					6.22	8.12
	8.17		5.09									6.22	8.12
4.10				1.30								6.22	8.12

* Budapest k. p. u. Püspök Ladány között az 1708. sz. személyvonatnál, Püspök-Ladány Nagy-Károly között az 1706. és 1707. sz. személyvonatoknál naponta, továbbá Debreczen—Püspök Ladány között az 1705. sz. személyvonatnál minden kedden a szomszédos forgalmu menetjegyek használata ki van zárva.



Civis Naptár

megjelent. Ez a kalendárium rendkívül érdekes tartalommal, számos szép képpel bir. A czimtar az idén ismét terjedelmesebb.

Kapható a Csokonai-nyomda és kiadó-részvénytársaságnál, minden könyvkereskedésben és tőzsdében példányonként

36, bekötve 46 krajczárért

Népszerű naptárunkat, mely immár közszükségletet képez, feleslegesnek tartjuk hangzatos frázisokkal agyondicsérni. Tény az, hogy a naptárt évről-évre bővítjük s hogy mindenképen városunk és a vidék érdekeit szolgáljuk vele.